

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/585

z dnia 18 grudnia 2014 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia okresów ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 304 ust. 5 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ramy na potrzeby określenia okresów ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia stosowanych przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych przez uczestników rozliczających z tytułu ekspozycji wobec swoich klientów powinny być właściwe zarówno dla tych instytucji, które stosują metodę modeli wewnętrznych, jak i dla tych, które stosują metody standardowe. Powinny one także uwzględniać zmiany warunków rynkowych, tak by zapewnić solidne podejście z ostrożnościowego punktu widzenia, a jednocześnie nie nakładać nadmiernych obciążeń administracyjnych na te instytucje.
- (2) Wprawdzie definicja okresów likwidacji stosowanych przez kontrahentów centralnych nie jest identyczna z definicją okresów ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia stosowanych przez uczestników rozliczających przy obliczaniu swoich wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec swoich klientów, jednak pod względem treści obie te koncepcje są bardzo podobne. W istocie okresy likwidacji odzwierciedlają zmiany warunków rynkowych oraz uwzględniają okresy rozliczenia kontraktów i transakcji. Szacowane przez kontrahentów centralnych okresy likwidacji powinny zatem służyć uczestnikom rozliczającym, przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec ich klientów, jako przybliżona wartość dla okresów ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia.
- (3) Stosowanie okresów likwidacji zapewniłoby również całościowe uwzględnienie wszystkich rodzajów produktów i transakcji określonych w art. 301 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które są rozliczane przez kontrahentów centralnych, oraz przyniosłoby dodatkową korzyść w postaci uniknięcia konieczności aktualizacji niniejszego rozporządzenia delegowanego za każdym razem, gdy kontrahent centralny rozpoczyna rozliczanie nowego rodzaju produktu lub transakcji.
- (4) W odróżnieniu od okresów ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia okresy likwidacji podawane do publicznej wiadomości przez kontrahentów centralnych obejmują niekiedy dodatkowe okresy umożliwiające nową pozycję w odniesieniu do członka rozliczającego wykonującego zobowiązanie. Ponieważ te dodatkowe okresy są specyficzne dla okresów likwidacji i nie odzwierciedlają żadnych różnic pod względem ryzyka członków rozliczających, nie muszą być one dodawane do okresów ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, które instytucje pełniące rolę uczestnika rozliczającego mogą stosować przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu swoich ekspozycji wobec klienta.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

- (5) Aby zapewnić, by tego rodzaju szacunki podlegały zatwierdzeniu przez organy nadzoru, wyłącznie okresy likwidacji szacowane przez kwalifikujących się kontrahentów centralnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 88 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 powinny być dopuszczone jako przybliżone wartości dla okresów ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia na potrzeby obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych członków rozliczających z tytułu ekspozycji wobec ich klientów.
- (6) Okresy ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia powinny być wyrażone w dniach roboczych, ponieważ okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia ma na celu ujęcie zmian wartości rynkowej transakcji z pakietu kompensowania, które mają miejsce w okresie od ostatniej wymiany zabezpieczeń zabezpieczających ten pakiet kompensowania ze stroną niewykonującą zobowiązania do chwili, w której transakcje zostają rozliczone i wyniki ryzyko rynkowe zostaje ponownie zabezpieczone, oraz ponieważ w określone dni kalendarzowe rynki mogą być zamknięte. Pozwoli to zapewnić, by wymogi w zakresie funduszy własnych dla tych transakcji w pełni odzwierciedlały ryzyka, na jakie instytucja jest narażona w okresie ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia. W związku z tym właściwe jest ustanowienie, by dolny pułap okresu ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia stosowany do celów art. 304 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wynosił pięć dni roboczych, tj. był dłuższy od przewidzianych w tym artykule co najmniej pięciu dni. W ten sposób dolny pułap okresu ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia byłby również dostosowany do przepisów określonych w części trzeciej tytuł II rozdział 6 sekcja 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które dotyczą wymogów związanych ze stosowaniem metody modeli wewnętrznych.
- (7) Zgodnie z art. 304 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 krótsze okresy ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, które instytucje mogą stosować przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu swoich ekspozycji wobec klienta, mają zastosowanie tylko, jeżeli instytucje pełnią rolę uczestnika rozliczającego. Przepisy dotyczące okresów ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, które instytucje mogą stosować na podstawie tych przepisów, nie mają zatem zastosowania, jeżeli instytucje obliczają wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu swoich ekspozycji wobec klienta, ale nie pełnią roli uczestnika rozliczającego w stosunku do tych ekspozycji. Obowiązuje to niezależnie od tego, czy dane instytucje stosują metodę modeli wewnętrznych lub nie, oraz niezależnie od tego, czy dane ekspozycje wobec klientów podlegają centralnemu rozliczaniu lub nie.
- (8) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (9) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje społeczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych związanych z nim kosztów i korzyści oraz zasięgnął opinii Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Okresy ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia dla pakietu kompensowania, które instytucje mogą stosować do celów art. 304 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, określa się zgodnie z przepisami ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.
2. Jeżeli dany pakiet kompensowania obejmuje transakcje rozliczane z kwalifikującym się kontrahentem centralnym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 88 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, okresy ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, które mogą stosować instytucje, odpowiadają dłuższemu z następujących okresów:
 - a) pięć dni roboczych;
 - b) najdłuższy okres likwidacji kontraktów lub transakcji należących do pakietu kompensowania, podany do publicznej wiadomości zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) ppkt (vi) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 153/2013⁽²⁾ przez kwalifikującego się kontrahenta centralnego, z którym te kontrakty lub transakcje są rozliczane.Do celów akapitu pierwszego lit. b), jeżeli okres likwidacji podany do wiadomości publicznej obejmuje dodatkowy okres na potrzeby nowacji pozycji w odniesieniu do członka rozliczającego wykonującego zobowiązanie, ten dodatkowy okres nie jest uwzględniany w okresie stosowanym przez instytucje jako okres ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia.
3. Jeżeli dany pakiet kompensowania obejmuje transakcje, które nie są rozliczane z kwalifikującym się kontrahentem centralnym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 88 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, okresy ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia, które mogą stosować instytucje, wynoszą co najmniej dziesięć dni roboczych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 153/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów obowiązujących kontrahentów centralnych (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 41).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
